

Regeringen
Kulturdepartementet

103 33 Stockholm

Yttrande över Betänkande (SOU 2009:15) Kraftsamling! – museisamverkan ger resultat

Statens historiska museer (SHMM) har ombetts att yttra sig över Betänkande (SOU 2009:15) *Kraftsamling! – museisamverkan ger resultat*. SHMM:s synpunkter och ställningstaganden redovisas i det följande.

Inledning

SHMM vill inledningsvis peka på det faktum att museerna i många avseenden är mer olika än lika. Skiftande organisationsformer, huvudmannaskap, uppdrag, resursvolym, samlingsområden, accessionsformer, kunskapsbehov, geografisk placering, m.m. ger såväl skilda förutsättningar som behov i de olika verksamheterna. Detta är inte i sig ett problem utan tvärtom en utmärkt utgångspunkt för dynamik och utveckling av ett museifält som attraherar en mångfasetterad intressentgrupp i form av stiftare/huvudmän, samverkanspartners och ytterst besökare. Däremot är det ett faktum måste tas i beaktande och fungera som en av utgångspunkterna när förslag med avsikt att effektivisera genom centralt initierad samordning och gemensamma lösningar formuleras.

SHMM ser det inte som vare sig möjligt eller önskvärt att ”ensa” och strömlinjeforma den mångfald av verksamheter som Sveriges museer utgör. Samtidigt sätter SHMM hög tilltro till den utvecklingspotential som ryms i smarta lösningar i form av flexibla nätverk och partnerdrivet samarbete. Där Museikoordinatören lyfter fram *samordning* (att åstadkommas genom ett tydligt ovanifrån-perspektiv) som ett centralt begrepp skulle SHMM istället välkomna förbättrade förutsättningar för en ökad *samverkan* mellan museer

SHMM välkomnar att Museikoordinatören bjudit till samverkan i mindre projektgrupper för att fokusera på en rad utvecklingsfrågor. Koordinatören har genom att fungera som kanal och plattform för dessa olika projekt medverkat till att ge värdefulla inspel i ett fortsatt utvecklingsarbete inom en rad olika verksamhetsområden.

SHMM:s synpunkter i sammanfattning

- SHMM *avstyrker* Museikoordinatörens förslag om att inrätta en ny samordningsfunktion för museisektorn av det slag som föreslås i betänkandet. En ökad samverkan kring specifika frågor inom museisektorn är angelägen, bör i huvudsak åstadkommas genom

frivillig och partnerstyrd samverkan, t.ex. genom Riksförbundet Sveriges museer. De uppdrag som befintliga förvaltningsmyndigheter på området har bör i så fall förtydligas.

- SHMM *avvisar* Museikoordinatorns förslag i de delar som behandlar administrativ samordning hos centralmuseerna. I denna del ställer sig SHMM bakom vad som anförts i yttrande av Statens försvarshistoriska museer.
- SHMM *tillstyrker* i princip att ansvarsmuseiuppdraget avskaffas, men *avstyrker* att 3,5 miljoner kronor omfördelas från ansvarsmuseerna till den föreslagna museikoordinatorfunktionen.
- SHMM *avstyrker* att de medel som ansvarsmuseerna disponerar för forskning och utveckling omfördelas till en pott för forskning och utveckling. Den stora utmaningen för att utveckla museernas FoU-verksamhet ligger inte i att nå ökad samordning, utan snarare i att skapa grundläggande stabila förutsättningar för långsiktigt hållbart och systematiskt arbete på området. Det vore kontraproduktivt om befintliga, välfungerande forskningsmiljöer på museer skulle förlora möjligheten att upprätthålla en sådan struktur. För SHMM:s del skulle en sådan nedrustning av FoU-verksamheten få betydande konsekvenser för möjligheterna att upprätthålla en fungerande FoU-verksamhet.
- SHMM *tillstyrker* Museikoordinatorns förslag om att stärka Riksförbundet Sveriges museer. Ett sådant utvecklingsbidrag bör ge förutsättningar för att merparten utvecklingsfrågor bör lämnas åt sektorn själv att identifiera och driva. Eftersom detta förutsätter ett större och bredare uppdrag till RSM än vad Museikoordinatorn föreslagit, förordar SHMM att storleken på verksamhetsbidraget uppgår till 3 miljoner kronor.

SHMM:s synpunkter och ställningstaganden till Museikoordinatorns förslag

2.3 Lån och depositioner/Gallring

Museikoordinatorn föreslår en särskild översyn av material med oklara ägandeförhållanden i de statliga museernas samlingar. Museikoordinatorn bedömer vidare att museerna skulle vara betjänta av en mer aktiv diskussion rörande gallringsfrågan initierad från en central nivå samt av individuellt formulerade policies för gallring.

Ställningstagande till Museikoordinatorns förslag

SHMM *avstyrker* Museikoordinatorns förslag att genomföra en särskild översyn av föremålssamlingar med oklara ägarförhållanden. Ambitionen att reda ut oklara ägarförhållanden vad gäller föremål mellan de centrala museerna är vällovlig, men omfattningen av ett sådant arbete är betydande om det skall genomföras inom en begränsad tid, och värdet av detta måste vägas mot andra angelägna uppgifter vad gäller museernas samlingar, t.ex. arbetet med vård och bevarande. Det är knappast rimligt att prioritera tidsödande och kostsamma utredningar kring oklara ägarförhållanden som i vissa fall varit rådande i inemot 100 års tid, på bekostnad av möjligheterna att säkerställa ett fortsatt bevarande av samma föremål. SHMM förordar att museerna själva framöver i uppmärksammar oklara ägarförhållanden och löpande strävar efter att försöka lösa dem, alternativt att särskilda resurser tillförs för att möjliggöra en sådan översyn.

3.1 Centralmuseernas administration

SHMM har tagit del av vad Statens försvarshistoriska museer (SFHM) anför vad gäller centralmuseernas administration och ansluter sig till de synpunkter som SFHM framför i sitt yttrande över betänkandet.

3.2 Centralmuseernas hyror

SHMM delar utredningens bedömningar vad gäller centralmuseernas hyror. Även i denna del ansluter sig SHMM till vad som i övrigt anförts i yttrande av Statens försvarshistoriska museer. Museerna har av tvingande skäl genom sin verksamhet stora lokalytor, men samtidigt inga eller ytterst begränsade möjligheter att effektivisera sin lokalanvändning. SHMM vill understryka betydelsen av att detta förhållande särskilt beaktas i samband med den årliga pris- och löneomräkningen (PLO). Det är inte rimligt att museerna åläggs ett effektiviseringsbeting i samband med PLO-omräkningen som det inte finns möjlighet att möta genom effektiviseringar.

5.2 Befintliga formaliserade strukturer för samverkan mellan museer

Erfarenheter från de projekt som Museikoordinatorn genomfört visar att det går att komma långt med avseende på att samverka i avsikt att utveckla kärnverksamheten. SHMM sätter en stark tilltro till denna typ av samverkan kring en rad specifika och angelägna utvecklingsfrågor. SHMM instämmer även i Museikoordinatorns uppfattning att det finns behov av en samlande aktör som fångar upp behov och driver sådana frågor framåt.

SHMM ställer sig dock frågande inför Museikoordinatorns beskrivning av avsaknaden av en central myndighetsfunktion med ett övergripande uppdrag att svara för samordning inom hela museisektorn som ett problem. SHMM utgångspunkt är att samordning fungerar bäst när den uppstår kring ett ömsesidigt behov och där ett gemensamt intresse fungerar som drivkraften för partnerskap och utvecklingsarbete. Enligt SHMM:s uppfattning finns det behov av resurser i syfte att initiera och samla processer kring en rad frågor (vilka självfallet kan skifta över tid). Ansvarsområdet och uppdraget för en eventuell ny myndighetsaktör som förfogar över sådana resurser bör dock förtydligas. (Se vidare under kommentar till avsnitt 5.5)

SHMM menar att ansvarsmuseirollen sedan den infördes på 1980-talet varit otydlig. SHMM har i princip inga invändningar mot Museikoordinatorns förslag att avskaffa den (avsnitt 5.2.1). SHMM avvisar dock att det verksamhetsstöd som tillfördes ansvarsmuseerna för mer än 20 år sedan fräntas de aktuella museerna (enligt förslag i avsnitt 5.5.). För SHMM:s del skulle detta få betydande konsekvenser för möjligheterna att svara för stöd, rådgivning (bl.a. inom museisäkerhetsområdet), lånehantering m.m. till andra museer. Dessutom kan det starkt ifrågasättas om dessa medel fortfarande disponeras av SHMM. I samband med skiljandet av Riksantikvarieämbetet och SHMM fördes således nästan alla resurser vad gäller föremålskonservering (konservatorer) över till Riksantikvarieämbetet. Därmed torde de resurser som tillfördes för ansvarsmuseiuppdraget vad avser föremålsstöd idag saknas inom SHMM.

SHMM instämmer i Museikoordinatorns bedömning att det krävs en tydligt utpekad museisamordnande funktion i relation till samverkan inom ABM-området (avsnitt 5.2.2).

Museikoordinatorn menar att Riksförbundet Sveriges museer (RSM), förutsatt att resurser tillförs, på ett kraftfullt och systematiskt sätt skulle kunna bidra till och stödja samverkan och utveckling inom museiområdet (avsnitt 5.2.4). SHMM delar denna uppfattning. (Se vidare under avsnitt 5.12)

Ställningstagande till Museikoordinatorns förslag

SHMM har i princip inga invändningar mot Museikoordinatorns förslag att avskaffa ansvarsmuseirollen (avsnitt 5.2.1) vilken allt sedan inrättandet varit otydlig. SHMM *avvisar* dock kraftfullt att det verksamhetsstöd som tillfördes ansvarsmuseerna för mer än 20 år sedan fråntas de aktuella museerna (enligt förslag i avsnitt 5.5.). Detta skulle få betydande konsekvenser för SHMM:s möjligheter att upprätthålla den nuvarande servicenivån gentemot museer i hela landet.

5.4 Kunskap finns inom befintliga förvaltningsmyndigheter

SHMM delar Museikoordinatorns bedömning att det genom projektet K-samsök etablerats nya förutsättningar för långsiktigt utvecklingsarbete relaterat till bland annat museernas föremålsdatasystem. SHMM delar också Museikoordinatorns uppfattning om att satsningen bör drivas vidare med fortsatt inriktning mot hela ABM-fältet.

SHMM ser i likhet med Museikoordinatorn som önskvärt att Riksantikvarieämbetets uppdrag avseende samlings- och föremålsvård förtydligas i förhållande till museerna. SHMM ställer sig dock frågande till Museikoordinatorns benämning av Riksantikvarieämbetet som ”nationell expertmyndighet för frågor som rör samlings- och föremålsvård för museer” och efterfrågar ett förtydligande kring vad en sådan roll innefattar konkret i form av uppgifter, ansvar och mål. SHMM motsätter sig bestämt att RAÄ skall ges en normerande eller styrande roll på området.

Mot bakgrund av de stora konserveringsbehov som finns inom SHMM, och även inom andra centrala museer, finns det skäl att ifrågasätta om nuvarande fördelning av statliga resurser inom området föremålsvård och konservering sammantaget sett är den mest ändamålsenliga.

Ställningstaganden till Museikoordinatorns förslag

SHMM *tillstyrker* förslaget att Riksantikvarieämbetet ges i uppdrag att fortsatt förvalta projektet K-samsök (avsnitt 5.4.1).

SHMM har inga invändningar mot Museikoordinatorns förslag att utveckla Riksutställningars roll i förhållande till museerna (avsnitt 5.4.2). Den utveckling som inletts inom Riksutställningar i riktning mot en ökad stödjande roll bör fortsätta.

För ställningstagande i relation till avsnitt 5.4.3, Funktioner inom Statens kulturråd, se kommentar till förslag i avsnitt 5.5 nedan.

5.5 Befintliga resurser måste samordnas. Inrätta en samordningsfunktion för museerna/

5.6 Samordningsfunktionens uppgifter

SHMM delar Museikoordinatorns bedömning att det finns ett behov av ökad fokusering kring vissa utvecklingsfrågor och kunskapsunderlag relaterade till dessa. SHMM delar dock inte Museikoordinatorns uppfattning att en stor, permanent statlig samordningsfunktion för museisektorn som helhet är den bästa lösningen för att ta sig an denna utmaning och stödja museerna.

SHMM kan inte heller se några tydliga vinster med att en sådan funktion placeras inom Riksantikvarieämbetet eller en eventuell ny sfärmyndighet. SHMM *avvisar* förslaget att stora delar av centralmuseernas administrativa funktioner skall samordnas inom en myndighet vars uppdrag är långt bredare än att fungera som administrativt stöd för andra kulturmyndigheter (jfr. avsnitt 3.1).

Den distans till den operativa verksamheten som oundvikligen med tiden kommer att uppstå för en central myndighetsfunktion med uppgift att följa, utveckla och fungera som kontaktyta mot omvärlden ska heller inte underskattas. Enbart arbetet med att som central myndighet utan egen operativ verksamhet inom området bygga och kontinuerligt skapa och återskapa förtroende, förankring och acceptans som hela museisektorns företrädare för och uttolkare av ”omvärlden” är en uppgift som i sig kräver omfattande arbetsinsatser och stora resurser.

SHMM känner stor tveksamhet inför Riksantikvarieämbetets/en eventuell ny sfärmyndighet uppdrag att vara expertorgan på föremåls- och samlingsvård. Anledningen är dels att man inte själva förvaltar några föremålssamlingar, dels inte har någon större erfarenhet av att arbeta med föremål i samlingar och hur de brukas för forskning, i utställningar m.m. De har heller inte tillräckligt med kompetens för att täcka hela bredden inom föremålsområdet.

SHMM tycker sig också kunna spåra en övertro på i hur en central myndighetsfunktion skulle göra det lättare för museerna att nå ökad samverkan med aktörerna utanför museisektorn. Är det i själva verket inte så att behoven identifieras lättare närmare verksamheten och möjligheterna att ta relevanta kontakter likaså?

Frågan som inställer sig är huruvida det inte finns andra, mer ändamålsenliga och mindre resurskrävande lösningar som kan ge mer direkt utväxling. Avgörande är gränsdragningen kring vilka frågor en central myndighetsfunktion skulle ansvara för och på vilket sätt. Här anser SHMM att Museikoordinatorns förslag är allt för oprecist.

Ställningstaganden till Museikoordinatorns förslag

SHMM avstyrker Museikoordinatorns förslag om en ny permanent museikoordinatorfunktion. Det finns skäl att vara djupt tveksam till konstruktioner i vilken museisektorns skiftande utvecklingsfrågor skulle tvingas in i en sådan byråkratisk hierarki som en myndighetsfunktion ofrånkomligen för med sig och det avstånd som på så vis skapas mellan ”utförare” och ”samordnare”. SHMM anser inte att en central myndighetsfunktion är det organ som, ur effektivitetshänseende, är bäst lämpat att vare sig identifiera eller driva denna typ av frågor.

SHMM sätter större tilltro till en stödfunktion som kan fungera flexibelt genom att en skiftande grupp sammansatt av experter, uppstår i samband med att ett behov identifieras, kopplas till specifika frågor och under en begränsad tid arbetar med denna specifika fråga.

Angående förslaget om finansiering av samordningsfunktionen se avsnitt 5.2.1 ovan.

5.7.1 Specifika samordningsfunktioner för vissa museer

SHMM instämmer i att det är en grannliga uppgift att dra upp rāmärken för samordningsfunktionens ansvar och uppgifter gentemot museimyndigheterna *och*

Riksantikvarieämbetet/den nya förvaltningsmyndigheten. Det gäller inte minst på det administrativa området, eftersom det är respektive myndighetschef som ytterst är ansvarig för att de krav som ställs i myndighetsförordningen uppfylls.

SHMM:s erfarenhet av att köpa olika slags administrativa tjänster från andra myndigheter är att sådant samarbete/sådan samordning ställer stora krav på beställarkompetens *och* – väl så betydelsefullt – väl utvecklad *leverantörskompetens* hos respektive myndighet. Vidare, måste stor omsorg läggas vid att definiera de tjänster som samordnas/tillhandahålls samt rutiner för uppföljning, kontroll, kvalitetssäkring samt former för hur eventuella brister i de samordnade tjänsterna ska kompenseras och tvister regleras. Detta kräver särskild uppmärksamhet, eftersom det inte handlar om utbyte mellan olika juridiska personer utan blir inomstatliga

angelägenheter. Museikoordinatören har inte alls behandlat dessa aspekter i Museikoordinatören.

SHMM anser att Museikoordinatörens förslag om att regeringen ska besluta i regleringsbrev om krav på samarbete och besparingar (utöver vad som följer av PLO-omräkningen), skulle innebära att *högre* krav på effektiviseringar och kostnadsminskningar därigenom kommer att ställas på museimyndigheterna än på andra myndigheter. Detta är anmärkningsvärt, eftersom museimyndigheterna svarar för en liten del av statsförvaltningen och deras administration för en ännu mindre del.

Ställningstagande till Museikoordinatörens förslag

SHMM efterfrågar en större tydlighet i underlagen och en tydligare konsekvensanalys i relation till Museikoordinatörens förslag i denna del och *avstyrker* således förslaget.

5.7.4 Åjtte – ett centrum för samisk kultur

SHMM ser det som positivt att Åjtte – svenskt fjäll- och samemuseum ges en tydligare och starkare roll vad gäller ansvaret för det samiska kulturarvet i enlighet med vad Museikoordinatören anför.

Ställningstagande till Museikoordinatörens förslag

SHMM *tillstyrker* Museikoordinatörens förslag.

5.8 Stärkt kulturpolitiskt ansvar för statliga museisamlingar som inte sorterar under Kulturdepartementet

SHMM är positiva till förslaget att stärka det kulturpolitiska ansvaret för statliga museisamlingar som inte sorterar under Kulturdepartementet. Det är dock angeläget att inte bara ansvaret för samlingarna utan för museiverksamheten i sin helhet stärks, dvs. även arbetet med att göra samlingarna tillgängliga och använda. Viktigt i sammanhanget dock att tydliggöra ansvarsfrågan gentemot de centrala museimyndigheterna.

Ställningstagande till Museikoordinatörens förslag

SHMM *tillstyrker* Museikoordinatörens förslag.

5.9 Breddat ansvar genom nationella åtaganden

SHMM avstyrker förslaget att skapa en slags museivärldens riksintressen i form av nationella åtaganden. SHMM menar att svårigheterna med att peka ut vilka samlingar som skall anses vara av nationellt intresse är betydande och att själva processen, med expertpanel m.m., i sig är omständlig och resurskrävande.

Förslaget påminner till sin konstruktion om de riksintressen för kulturmiljövården som infördes på 1980-talet. Den ideologiska grund som riksintressetanken för kulturmiljövården vilar på, om ett nationellt kulturarv med särskilda typiska drag och uttryck särskilt värda att bevara, har kritiserats under en rad av år. Dels för att det rimmar illa med och riskerar att motverka en samtida strävan efter att bevara en mångfald av historiska spår och berättelser (och på så vis går emot den insikt som på senare år vuxit fram inom kulturarvsfältet om att det är mycket problematiskt och varken önskvärt eller möjligt att lyfta fram ett kulturarv som mer värdefullt eller ”typiskt” än något annat). Dels för att instrumentet där en grupp representanter på central nivå ska avgöra vad som ska väljas och väljas bort är en daterad form som torde vara svårhanterlig med avseende på såväl frågor om representation, som effektivt resursutnyttjande i relation till resultat (där det senare ju faktiskt är föreliggande utrednings primära strävan).

Det finns också anledning att befara att det, trots att det tydligt uttrycks att instrumentet ska vara ickefinansierat och med syfte att främja, kommer att väcka förhoppningar om finansiering i någon form. Här ser ju det svenska systemet och möjligheterna att fånga upp sådan finansiering från annat håll än det statliga annorlunda ut än i exempelvis England som förs fram som föregångsland i sammanhanget.

SHMM sympatiserar med Museikoordinatorns ambition att främja lokala museer och öka deras attraktionskraft, men utgår från att det finns bättre lämpade och mer ändamålsenliga metoder för att uppnå denna önskade effekt än den som Museikoordinatorn föreslagit.

Ställningstagande till Museikoordinatorns förslag
SHMM *avstyrker* Museikoordinatorns förslag.

5.10 Samla befintliga utvecklingsmedel i en pott för nationellt prioriterade forsknings- och utvecklingsprojekt

SHMM delar Museikoordinatorns uppfattning om att behovet av resurser för forsknings- och utvecklingsinsatser är stort. SHMM menar dock att den enskilda museimyndigheten, i det fall denna har resurser att bygga upp en struktur och ett program för sin FoU-verksamhet, har förmågan att på egen hand närma sig universitet och andra potentiella samarbetspartners för att kommunicera sina FoU-behov på ett fruktbart sätt. Utmaningen för att utveckla museernas FoU-verksamheter ligger inte i första hand i att nå ökad samordning, utan i att skapa förutsättningar för långsiktigt och systematiskt arbete på området. SHMM:s ser det därför som synnerligen angeläget att befintliga välfungerande forskningsmiljöer på museer inte förlorar de stöd som kan bidra till att upprätthålla en sådan struktur.

SHMM välkomnar ett väl fungerande nätverk för utbyte av erfarenheter inom FoU-området men har, till följd av olika museers mycket skilda behov inom FoU-området, en begränsad tilltro till vinsterna av ökad formaliserad samordning inom detta område.

SHMM ser också Museikoordinatorns förslag om att samla stora medel i en ny pott som synnerligen skissartat. Det är oklart vilken slags verksamhet medlen ska användas för (här finns ju ett helt spektrum som spänner från väldigt allmän utveckling till "state of the art" forskning).

SHMM är även tveksam till den föreslagna konstruktionen där dessa, ur ett sektorsperspektiv, betydande medel ska förvaltas centralt på så vis att museikoordinatorfunktionen ska avgöra vad som är viktig utveckling att satsa på istället för att behoven definieras av institutionerna själva.

SHMM vill också framföra att det är av största vikt att redan påbörjade fleråriga satsningar för vilka medel redan investerats fullföljs även i händelse av att utvecklingsmedlen läggs i den föreslagna nyinrättade potten.

Ställningstagande till Museikoordinatorns förslag

SHMM *avstyrker* bestämt Museikoordinatorns förslag om att samla utvecklingsmedel i en pott för nationellt prioriterade forsknings- och utvecklingsprojekt. Om förslaget genomförs kommer väl fungerande forskningsmiljöer, såsom den som finns vid SHMM, att slås sönder. Vinsterna med förslaget är heller inte tillräckligt tydligt beskrivna.

5.12 Stärk Riksförbundet Sveriges museer

SHMM *tillstyrker* Museikoordinatorns förslag att genom ett verksamhetsbidrag stärka Riksförbundet Sveriges museer (RSM) som företrädare för och aktiv deltagare i den långsiktiga utvecklingen av den svenska museisektorn. SHMM menar att storleken på verksamhetsbidraget bör sättas i relation till de uppgifter RSM förväntas svara för.

SHMM menar att museisektorns utvecklingsfrågor i stor utsträckning bör lämnas åt sektorn själv att identifiera och driva. Som en konsekvens av detta bör statens roll vara mer begränsad och tydligt definierad.

SHMM menar att ett verksamhetsbidrag till RSM inte bör villkoras i detalj. Syftet med bidraget är att ge förutsättningar för effektiv och framåtsyftande samverkan inom hela museisektorn. Vad en sådan samverkan närmare skall bestå i och hur den skall genomföras måste överlåtas till Riksförbundet och deras medlemsinstitutioner att närmare avgöra. Museikoordinatorn lyfter dock fram exempel på vad som skulle kunna vara sådana områden, nämligen fortbildning, kompetensutveckling och internationellt utbyte. Till detta vill SHMM foga även utvecklingsfrågor inom fält som samlingsförvaltning (magasin, gallring, etiska förhållningssätt kopplat till föremål, säkerhet, m.m.), samt inomsektoriell samverkan, FoU, publik verksamhet och värdskap, besöksutveckling och samhällsnytta, dvs. i hög grad sådana frågor som koordinatören redovisat i avsnitt 2.

Mot bakgrund av de omfattande uppgifterna förordar SHMM att verksamhetsbidraget skall uppgå till 3 miljoner kronor per år. Detta skulle ge förutsättning för att upprätta ett bemannat kansli. Med en sådan plattform att verka utifrån skulle även medlemsavgifterna kunna höjas. Därigenom skulle mer rörliga medel genereras per år. Medel som skulle kunna användas för att öka verksamhetens volym och i sin tur generera intäkter i form av avgifter för utbildningar, möjligheter att söka bidrag etc.

SHMM är tveksam till att museikoordinatorfunktionen föreslås fördela bidraget till RSM då detta ger koordinatören den dubbla rollen av att både vara bidragsgivare och uppföljare. En långsiktig dialog mellan RSM och en central samordningsfunktion är dock nödvändig.

Ställningstagande till Museikoordinatorns förslag

SHMM *tillstyrker* Museikoordinatorns förslag att ett årligt verksamhetsbidrag till RSM, men förordar att rollfördelningen mellan den föreslagna centrala myndighetsfunktionen respektive RSM tydliggörs samt att det föreslagna anslaget skall uppgå till 3 miljoner kronor per år.

5.13 Satsa aktivt på ansvarstagande för centralmuseernas samlingar i de kommande årens generationsväxling

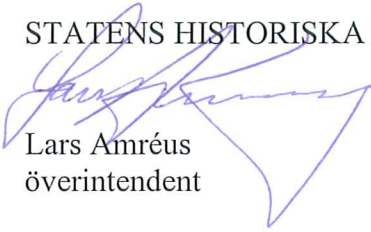
SHMM delar Museikoordinatorns analys att Accessatsningen visar på behovet av resursförstärkning för föremålsförvaltningen.

SHMM föreslår att regeringen aktivt överväger möjligheterna att stärka föremålsförvaltningen och bevarandet av kulturarvet vid de centrala museerna genom att ta tillvara de erfarenheter som Access-projektet gett. Mot bakgrund av den pågående ekonomiska krisen, bör det övervägas om den kompetens som byggts upp inom projektet kan behållas vid institutionerna. För många högt kvalificerade medarbetare inom projektet är alternativet att gå ut i en väntande arbetslöshet.

Beslut i detta ärende har fattats av överintendenten Lars Amréus efter föredragning av stabsansvarig Åsa Magnusson. I ärendets slutliga handläggning har även museidirektören Ian

Wiséhn, administrativa chefen Gerd Grip, samt enhetscheferna Anna Bergén, Mikael Jakobsson och Sophie Nyman deltagit.

STATENS HISTORISKA MUSEER

Lars Amréus
överintendent

Åsa Magnusson
stabsansvarig

Kopia till:

Riksrevisionen

SHMMI, a
SHMks, mk, ul
KMK